

τὸ πρωὶ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι.

5 ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ,
οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος·

6 οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου,
ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

7 ἀπολείς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος·

ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος.

8 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου,

προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.

9 κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
μου,

κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.

10 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια,
ἢ καρδία αὐτῶν ματαία·

τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν,

ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

11 κρίνον αὐτούς, ὁ θεός·

ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν·

κατὰ τὸ πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς,

ὅτι παρεπίκρανάν σε, κύριε.

12 καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ·

εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς,

καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

13 ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον·

κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

6

1 Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ὀργῆς·
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

2 Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

3 ἐλέησόν με, κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι·

ἴασαί με, κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστά μου,

4 καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα·

καὶ σύ, κύριε, ἕως πότε;

5 ἐπίστρεψον, κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου,

σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

4² εποψομαι] -ψη με A || 6¹ ου BS⁺] ουδε rel. | 6² ἐμίσησας] + κυριε BA
|| 8¹ ελεου BA || 9² μου ... σου] tr. BA || 10¹ τω > S⁺ || 12¹ ευφρανθ.
pl.] + επι σοι BA⁺, + επι σε S | 12³ εν] επι B⁺ || 13¹ ευλογεις BA
6¹ εν υμνοις > A || 3² κυριε > B⁺